

Сийрат дарслари (6-дарс)

11:01 / 05.11.2018 7740

* * *

32. Анас ибн Молик розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам унга: «Эй икки қулоқли!» дедилар». Яъни, мутойиба қилдилар.

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

* * *

33. Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Аллоҳнинг Набийи соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига ансория кампир келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳга дуо қилинг,

мени жаннатга киритсин», деди. «Кампирлар жаннатга киришмайди», дедилар. Аллоҳнинг Набийи соллаллоҳу алайҳи васаллам бориб намоз ўқидилар. Сўнг Оишанинг олдига қайтиб келдилар. Шунда Оиша: «У гапингиздан хафа бўлганга ўхшайди», деди. «Албатта, ўзи шундай: Аллоҳ агар уларни жаннатга киритса, қиз ҳолларида киритади», дедилар».

Табароний, Абуш-Шайх ва Байҳақий ривоят қилишган.

Бошқа ривоятда: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир кампир келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳга дуо қилинг, мени жаннатга киритсин», деди. «Ҳой, Умму Фулон! Кампирлар жаннатга киришмайди», дедилар. У йиғлаб қайтиб кетди. Шунда у зот айтдилар: «Унга кампир ҳолида у ерга кирмаслигининг хабарини беринг. Албатта, Аллоҳ айтадики: «Албатта, Биз уларни дафъатан, хос қилиб, яратдик. Бас, уларни бокиралар қилдик. Тенгдош маҳбубалар қилдик».

Термизий «Шамоил»да келтирган.

* * *

34. Шарийд ибн Сувайд Сақафий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам(нинг уловлари)га мингашиб кетаётган эдим. Шунда у зот: «Умайя ибн Абу Солтнинг шеъридан бирор нарса биласанми?» дедилар. «Ҳа», дедим. «Ҳийҳ!» дедилар. У зотга бир байт ўқиб бердим. «Ҳийҳ!» дедилар. Сўнг у зотга яна бир байт ўқиб бердим. «Ҳийҳ!» дедилар. Шундай қилиб у зотга юз байт ўқиб бердим».

Муслим ривоят қилган.

* * *

35. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«У кишидан «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шеърдан бирор мисол келтирармидилар?» деб сўрашди. «Абдуллоҳ ибн Равоҳанинг шеъридан мисол келтирар эдилар. Мисол келтириб айтдилар: «Ва сен зодини бермаганнинг хабарини келтирур».

Термизий ривоят қилган.

* * *

36. Жобир ибн Самура розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мажлисларида юз марта бирга ўтирдим. У зотнинг саҳобалари шеър айтишар, жоҳилиятнинг ишларидан ҳар нарсаларни эслашар эди. У зот сукут сақлардилар. Гоҳида уларга қўшилиб табассум қилардилар».

Термизий ва Ибн Ҳиббон ривоят қилишган.

* * *

37. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузуримга кирганларида олдимда икки қизча Буос куни қўшиғини айтаётган эди. У зот тўшакка ёнбошлаб, юзларини ўгириб олдилар. Шунда Абу Бакр кириб, менга ўқрайди ва: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида шайтоннинг нағмаси бўляптими?» деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга қараб: «Тек қўй уларни!» дедилар. Пайтини пойлаб туриб, икковига кўз қисган эдим, чиқиб кетишди.

Ийд куни эди. Ҳабашлар қалқон ва найза ўйнатишар эди. Ёки мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўрадим, ёки у зот: «Томоша қилишни хоҳлайсанми?» дедилар. «Ҳа», дедим. У киши мени ортларига турғиздилар. Юзим у кишининг юзларига тегиб турарди. У зот эса: «Эй Бану Арфида, давом этаверинглар», дедилар». Бу ҳол то мен малол олгунимча давом этди. «Бўлдингми?» дедилар. «Ҳа», дедим. «Кетавер», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

Бошқа ривоятда шундай келган: «Абу Бакр кирганида олдимда ансорийларнинг қизларидан иккитаси Буос куни ансорлар айтган нарсани қўшиқ қилиб айтишаётган эди. Иккови қўшиқчи эмасди. Шунда Абу Бакр: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларида шайтоннинг нағмаси бўляптими?» деди. Ўша куни ийд байрами эди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Эй Абу Бакр, ҳар бир қавмнинг байрами бор. Бу бизнинг байрамимиздир», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

* * *

38. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сафарларидан бирида бирга чиққан эдим. Ҳали унча гўшт кирмаган, навниҳол ёш қиз эдим. У зот одамларга: «Олдинга ўтинглар!» дедилар. Улар олдинга ўтишди. Шунда менга: «Кел, мусобақалашамиз», дедилар. Мен мусобақалашиб, у зотдан ўзиб кетдим. Баданимга гўшт кириб, хийла семиргунимча индамай юравердилар, буни унутдим ҳам. Сафарларидан бирида яна у зот билан бирга чиқдим. У зот одамларга: «Олдинга ўтинглар!» дедилар. Улар олдинга ўтишди. Шунда менга: «Кел, мусобақалашамиз», дедилар. Мусобақалашиб, у зот мендан ўзиб кетдилар ва: «Ҳалиги билан биру бир», дедилар».

Аҳмад, Абу Довуд, Ибн Можа, Ибн Ҳиббон ривоят қилишган.

* * *

39. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида ҳабашлар найзаларини ўйнатишаётган эди. Бирдан Умар ибн Хаттоб кириб келди ва тош олиб, уларга ота бошлади. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Уларни тек қўй, эй Умар!» дедилар.

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

* * *

40. Амрадан ривоят қилинади:

«Оиша розияллоҳу анҳога: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уйда нима қилар эдилар?» дейишди. «Башарнинг бири эдилар. Кийимларини ўзлари ямар эдилар. Қўйларини соғар эдилар. Ўзларига хизмат қилар эдилар», деди».

Аҳмад, Бухорий «Адабул-муфрад»да ва Ибн Ҳиббон ривоят қилишган.

«Оламларга раҳмат пайғамбар» китобидан